

Annie Hall

1977, de Woody Allen

Sinopsi

Alvy Singer és un humorista de clubs nocturns que als quaranta anys fa un repàs de la seva vida sentimental, després de trencar amb la seva darrera nòvia, l'Annie. Alvy és un personatge neuròtic, dominat per una sèrie d'obsessions que destrueixen totes les seves relacions amoroses.

Fitxa tècnica

Direcció ······ Woody Allen
Guió ······ Woody Allen
 Marshall Brickman
Producció ······ Fred T. Gallo
 Robert Greenhut
 Charles H. Joffe
 Jack Rollins
Fotografia ······ Gordon Willis
Muntatge ··· Wendy Greene Bricmont
 Ralph Rosenblum
Vestuari ······ Ralph Lauren
 Ruth Morley
So ······ Dan Sable

Fitxa artística

Woody Allen ······ Alvy Singer
Diane Keaton ······ Annie Hall
Tony Roberts ······ Rob
Carol Kane ······ Allison
Paul Simon ······ Tony Lacey
Shelley Duvall ······ Pam
Janet Margolin ······ Robin
Colleen Dewhurst ······ Sra. Hall
Christopher Walken ······ Duane Hall
Donald Symington ······ Sr. Hall
Mordecai Lawner ······ Sr. Singer
Joan Neuman ······ Sra. Singer

CRÍTICA

Podem agrupar les pel·lícules de Woody Allen de moltes maneres, ja que la filmografia del director nord-americà dista molt de ser homogènia, tant per la temàtica i estil com per la qualitat dels seus treballs. El to dels seus primers films resulta molt proper a les comèdies de l'absurd del cinema mut o dels germans Marx, essent **Bananas** (1971) o **Sleeper** (1973, El dormilón) els films més representatius d'aquest període. **Annie Hall** (1977) suposa un gir cap a films més analítics. Tot i que conté grans dosis de l'humor corrosiu característic de Woody Allen, l'atenció se centra en les relacions de parella, les quals sovint tenen una forta càrrega autobiogràfica. La majoria de les realitzacions d'Allen fins a **Husbands and Wives** (1992, Maridos y mujeres), setze en total, es podria englobar en aquest segon

grup de pel·lícules que tenen una clara inspiració en el cinema d'Ingmar Bergman, tal i com s'observa a **Interiors** (1978, Interiores), **Hannah and Her Sisters** (1986, Hannah y sus hermanas) o **Crimes and Misdemeanors** (1989, Delitos y faltas).

El segon gir en la filmografia d'Allen es produeix a partir de **Manhattan Murder Mystery** (1993, Misterioso asesinato en Manhattan): el tema de la parella com a eix central dels films va desapareixent i el resultat és un grup de pel·lícules, tretze fins a **Match Point** (2005), en les quals les normes del gènere adquireixen molt més protagonisme, sense perdre, és clar, les preocupacions existencials omnipresents en el cinema del director de Nova York. Realitzarà films de misteri **Manhattan Murder Mystery** (1993, Misterioso asesinato en Manhattan) i **The Curse of the Jade Scorpion** (2001, La maldición del escorpión de

jade), de cinema de gàngsters (**Bullets Over Broadway** (1994, Balas sobre Broadway) -per a mi, el millor film de la seva carrera-, musicals **Everyone Says I Love You** (1996, Todos dicen te quiero), el "biopic" **Sweet and Lowdown** (1999, Acordes y desacuerdos) i, fins i tot, recupera la comèdia absurda amb **Small Time Crooks** (2000, Granujas de medio pelo).

Annie Hall és doncs una pel·lícula que marca un canvi significatiu en la trajectòria del director; en certa mesura, desplega totes les línies mestres del seu cinema dels propers 15 anys. Un cinema urbà, centrat en les obsessions de parella i molt crític amb la societat en què viu. Sens dubte, el personatge principal té problemes per encaixar en el món que l'envolta, però no només perquè és un neuròtic, sinó perquè no accepta la hipocresia que s'hi amaga. És un personatge estricte, que arriba a la intolerància amb les conductes que considera falses. N'és un exemple mític el moment en què, en una cua del cinema, té un personatge darrera seu que pontifica sense cap vergonya sobre qualsevol tema i Alvy Singer s'indigna fins a tal punt que s'hi acaba barallant. En un dels seus intel·ligentíssims

girs còmics, fa sortir de darrera un panell un dels autors sobre els quals estava parlant -Marshall McLuhan- per poder ridiculitzar-lo. El retrat que fa del món del cinema a Hollywood no és menys cruel.

Aquest film també és el primer en el qual Allen comença a posar a la pantalla molts elements de la seva pròpia experiència vital. El director novaiorquè comentava que totes les seves idees tenen un cert contingut autobiogràfic, ja que provenen "d'un germen d'experiència" que posteriorment amplia i modifica en funció de les necessitats dramàtiques de la història en què treballa. També agafa experiències de la gent que l'envolta: Farrow afirma que a **Hannah y sus hermanas** hi ha coses extremes de la seva família. El producte final és un autoanàlisi públic que té un cert punt d'exhibicionisme i que esdevindrà probablement el tret més característic del seu cinema.

Annie Hall sembla la plasmació en imatges de les reflexions que Allen es fa al voltant del que l'angoixa, però a la vegada té l'extraordinària capacitat d'establir una comunicació molt forta amb el públic, que sovint es veu

perfectament reflectit en les neurosis i els problemes que pateixen els personatges de la pel·lícula.

Àlex Bayés

FILMOGRAFIA SELECCIONADA

- Bananas (1971)
- Sleeper (1973, El dormilón)
- Annie Hall (1977)
- Interiors (1978, Interiores)
- Manhattan (1979)
- Zelig (1983)
- Hannah and Her Sisters (1986, Hannah y sus hermanas)
- Crimes and Misdemeanors (1989, Delitos y faltas)
- Husbands and Wives (1992, Maridos y mujeres)
- Manhattan Murder Mystery (1993, Misterioso asesinato en Manhattan)
- Bullets Over Broadway (1994, Balas sobre Broadway)
- The Curse of the Jade Scorpion (2001, La maldición del escorpión de jade)
- Match Point (2005)

Es demana puntualitat. Es demana als espectadors que desconnectin els telèfons mòbils i qualsevol altre aparell acústic abans de començar la projecció. Gràcies.

Organitza

 Cineclub Sabadell

C/ d'en Font, 1, 08201 Sabadell,
www.cineclubsabadell.org

Amb el suport de

Ajuntament de Sabadell

Hi col·labora

 Alliance Française